

Autorský tým: Viktorie Fialová, Tereza Šottová, Ester Šůsová, Lukáš Velek, Veronika Věnečková

Pedagogické vedení: Mgr. Lukáš Kopecký

Škola: Masarykova základní škola Klatovy

Jméno pamětníka: Mgr. Karel Mráz

Scénář videoreportáže z pamětnického příběhu Karla Mráze

Tým: Naším pamětníkem je pan Karel Mráz, který se narodil 22. 11. 1936 na Slovensku, ale jeho rodina pocházela z Klatovska.

Pamětník: Maminka byla klatovačka a táta byl z Kanic, Kanice jsou 25 kilometrů od Klatov, leč poznali se na Slovensku.

Tým: V roce 1940 se přestěhovali do Jugoslávie kvůli otcově specializaci na těžbu zlata. Otec pana Mráze bohužel za války zemřel, což ho ale paradoxně zachránilo od nacistického pronásledování.

Pamětník: Pak jsme se repatriovali.

Tým: Bydlení v Klatovech po únoru 1948 bylo velmi složité. Stejně jako my, nastoupil pan Mráz na Masarykovu základní školu, tehdejší jedenáctiletou chlapeckou školu. Na škole panovaly velmi specifické podmínky.

Pamětník: Tak tam byl takový pracovník, nebudu ho jmenovat, ale byl to blb. Byl to blb, který říkal, že Klatovy osvobodila Rudá armáda převlečená za Američany a my jsme ho třeba slyšeli, to se učilo a najednou školní rozhlas: „Slavná zpráva, sovětští hokejisté porazili kanadské dřevorubce. Hurá!!!“

Tým: V roce 1962 se pan Mráz poprvé posadil za katedru a v profesi učitele vydržel více než 30 let, ve funkci zažil i srpen 1968.

Pamětník: A to víte, teďko rodina roztržená, malého kluka měli u babičky v Klatovech tak klídek, ale. Tak jsme jeli přes Českou republiku, Středočeský kraj do Rožmitálu, auto polepený vlajkami českými ježišmarjá a teďko nějaký regulovčící ruský takhle a oni tedy nesměli střílet, oni se měli chovat jakoby stroze ale ne agresivně příliš, že. Tak, ale projížděli jsme to se staženým zadkem.

Tým: Po návratu do Klatov se v listopadu 1989 podílel na založení Občanského fóra.

Pamětník: A za mnou přišel jakýsi inženýr Týrl, který učil první rok taky na tom učilišti a řekl zajímavou větu, že oni jsou takový mladý a já že mám ty politický zkušenosti. Tak to jsem se skoro rozesmál, no ale přišel jsem, založili jsme Občanské fórum.

Tým: Na konci roku 1995 se za zajímavých okolností stal starostou Klatov.

Pamětník: A najednou ke mně přijde pan Hynčík, místostarosta, říká tam „Vy jste mě jmenoval do funkce, teď budu jmenovat já vás.“ Strašlivý, strašlivý to bylo rozhodování, nicméně tedy v tom, ještě jsem řekl tak dodělám pololetí a od 1. února 1996 jsem nastoupil na starostenské místo a dělal jsem až do ukončení, až do roku 2006.

Tým: V této funkci prožil mnoho zajímavých okamžiků a podílel se na rozvoji města.

Pamětník: A najednou jsem se dostal do něčeho absolutně jiného, absolutně jiného. Řešit kanalizaci. Řešit tohle a ono. Takže já toho nelituju, ale nepokládám to za nějaký nejvyšší bod ve své kariéře, ta byla opravdu spíš ta učitelská.

Tým: Pan Mráz prožil nesmírně zajímavý život. Prožil jste značnou část života, je něco, co byste změnil nebo čeho litujete?

Pamětník: Měnit nemůžete nic a litovat je zbytečné, abych tak řekl.

Tým: Jeho životním mottem jsou návraty.

Pamětník: Ale takové hezké motto z něho by bylo: „Já se tam vrátím“ a my jsme se furt vraceli do těch Klatov. Ať jsme byli v Jugoslávii, ať jsme byli v Ostravě, ať jsme byli v Sokolově, tak furt, že se tam vrátíme.